periodicky časopis, písomne učiniť u úradu príslušného podľa miesta vydania, treba podľa č. 4 tohoto § ohlásiť obdobia, v ktorých časopis bude vychádzať, jestli sú vopred určené. V tomto prípade podľa zistenia súdov bolo ohlásené, že časopis »Holos Žitja« bude vychádzať 10. a 25. každého mesiaca. Ponevádž obdobie, v ktorom časopis »Holos Žitja« vychádzal, bolo v tomto prípade úradu ohlásené, bolo treba oznámiť úradu aj každú zmenu tohoto obdobia. Keď odsúdená vydanie časopisu oneskorila, bolo jej povinnosťou, aby zmenu vo vychádzaní časopisu príslušnému úradu oznámila. Jestli tak neučinila, spáchala priestupok podľa § 28 čís. 2 zák. čl. XIV:1914 a odpovedajú preto rozsudky skutočnému stavu veci a zákonu. Názor generálnej prokuratúry, že v § 16 čís. 4 predpisuje sa len ohlásenie období, v ktorých dotyčný periodický časopis bude vychádzať, nie však termínov vychádzania časopisu, a že preto v tomto prípade nebolo treba oznámiť úradu zmenu v termínoch vychádzania, nesrovnáva sa so zákonom ani v jeho slovnom znení, ani v jeho duchu. Preto bol návrh jako bezdôvodný zamietnutý.

Čís. 4496.

Při trestných činech stihatelných jen na zmocnění zákon klade váhu na skutečnost, zda zmocnění bylo vůbec uděleno; nevyžaduje se, aby zmocnění bylo připojeno ke spisům; veřejný žalobce jest oprávněn předložiti udělené zmocnění i dodatečně v odvolacím řízení.

(Rozh. z 12. října 1932, Zm IV 409/32.)

Soud prvé stolice uznal obžalovaného A. B. vinným přečinem utrhání na cti podle §§ 1, 3 odst. II č. 1 zák. čl. XLI:1914, jehož se dopustil tím, že jako zodpovědný redaktor periodického časopisu napsal a pod názvem »Proti čechisaci a temnotě« uveřejnil článek, v němž tvrdil o správci státní obecné školy J. K., že místo školní a osvětovou prací zabývá se věcmi finančními, obchodováním a politikařením. Otázkou zmocnění ke stíhání tohoto trestného činu (§ 9 č. 6 zák. čl. XLI:1914) se nalézací soud nezabýval. Odvolací soud k odvolání obžalovaného zrušil tento rozsudek z důvodu zmatečnosti podle § 385 č. 1 c) tr. ř. a zprostil obžalovaného podle § 326 č. 4 tr. ř. z obžaloby pro nedostatek zmocnění ke stíhání trestného činu.

Nejvyšší soud vyhověl zmateční stížnosti veřejného žalobce, založené na § 384 č. 9 tr. ř., zrušil rozsudek odvolacího soudu z tohoto důvodu zmatečnosti v celém rozsahu a s celým řízením a uložil soudu odvolacímu, aby provedl nové odvolací hlavní přelíčení a ve věci rozhodl.

Z důvodů:

Podle protokolu o odvolacím hlavním přelíčení veřejný žalobce navrhl, aby dotazem u státního zastupitelství v Užhorodě bylo zjištěno, zda zmocnění ve smyslu § 9 č. 6 zák. čl. XLI:1914, které ve spisech není, nezůstalo u státního zastupitelství. Soud odvolací nevyhověl to-

muto návrhu v uvážení, že i kdyby bylo zmocnění skutečně zůstalo nedopatřením u státního zastupitelství a nebylo proto ke spisům připojeno, nedala by se tím odčiniti skutečnost, že potřebné zmocnění nalézacímu soudu k disposici dáno nebylo a nebylo při hlavním přelíčení přečteno, že tedy rozsudek soudu prvé stolice byl vynesen, ačkoli tu nebylo zmocnění potřebné k tomu, aby obžaloba mohla býti po zákonu vznesena.

Toto rozhodnutí napadá veřejný žalobce z důvodu zmatečnosti, uvedeného v § 384 č. 9 tr. ř., a poukazuje na to, že v § 4 tr. ř. klade se důraz na skutečnost, zda bylo zmocnění uděleno, nikoli na to, zda bylo udělené zmocnění připojeno ke spisům. Zmateční stížnosti nelze odepříti oprávnění. Jest zřejmé, že, kdyby obžalobní senát nebo soud nalézací byly zkoumaly otázku zmocnění, bylo by se prostým dotazem u státního zastupitelství zjistilo, zda zmocnění bylo dáno či ne. Ten stav nezměnil se ani u soudu odvolacího. Otázka, bylo-li zmocnění dáno, jest směrodatná pro posouzení, zda žaloba jest po právu podána či ne. Návrh veřejného žalobce směřoval k tomu, aby tato otázka byla vyřešena, jeho zamítnutím byla tudíž obžaloba poškozena ve svých právech. Okolnost, že soud nalézací se otázkou zmocnění nezabýval, nemůže veřejného žalobce zbaviti práva, dodatečně předložiti udělené zmocnění. Mínění soudu odvolacího, že udělené zmocnění má jen tenkráte procesní význam, když bylo připojeno ke spisům, nemá opory v § 4 tr. ř. Bylo tedy rozhodnouti tak, jak uvedeno ve výrokové části usnesení.

Čís. 4497.

Třebaže obžalovaný ohlásil zmateční stížnost protokolárně u ředitelství věznice ve lhůtě § 284 tr. ř., jest opověď ta opožděná, byl-li protokol přinesen dozorcem věžňů do podatelny nalézacího soudu až po uplynutí oné lhůty.

(Rozh. ze dne 13. října 1932, Zm I 578/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského trestního jako porotního soudu v Praze ze dne 14. června 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem vyhnání cizího plodu podle § 147, 148 tr. zák., zločinem podvodu podle § 197, 199 d), 200 tr. zák. a přestupky proti veřejným opatřením podle § 320 e) tr. zák. a zmrhání pod přípovědí manželství podle § 506 tr. zák.

Důvody:

Napadený rozsudek porotního soudu byl vyhlášen dne 14. června 1932. Podle §§ 346, 284 tr. ř. bylo zmateční stížnost ohlásiti buď ještě v sedění soudu porotního nebo do tří dnů u sborového soudu prvé stolice. Obžalovaný prohlásil dne 17. června 1932, tudíž posledního dne řečené lhůty, nikoli před soudem, k němuž se mohl dáti předvésti, nýbrž protokolem sepsaným u ředitelství věznice krajského soudu trestního v Praze, že ohlašuje zmateční stížnost, a žádal zároveň o zřízení obhájce